

Aleid Truijens

a.truijens@volkskrant.nl

Container neemt plaats van doofpot in

Darp staat weer even op de kaart.

Darp? Ja, Darp, Drenthe! Dit dorpje met 500 inwoners, behoort tot de gemeente Westerveld, haalde deze week het nieuws. In de *Volkskrant* was het een bijna vertederend stukje over een uit de hand gelopen conflict tussen de dorpsbewoners en het gemeentebestuur. Maar in de noordelijke pers, met de bijbehorende slierten weblogs, zindert het drama al negen maanden.

Het begon allemaal op het schooltje, de openbare basisschool met tachtig leerlingen. Bijna elke inwoner van Darp kent iedereen op dat schooltje, omdat ze er zelf op hebben gezeten of hun kinderen. Daarom

kennen ze ook allemaal de directeur, Klaas Molenkamp. Hij werd in december 2006 zomaar op non-actief gezet. Het werd geen leuke Kerst. Kinderen vervlieten huilend de school; ouders waren verbijsterd. Waarom? De ouders kregen geen antwoord van het gemeentebestuur. Ze organiseerden een 'lawaaidemonstratie' in het gemeentehuis. Want directeur Klaas was een goeie meester.

Op 1 mei 2007 kreeg Molenkamp, na 25 jaar trouwe dienst, 'eervol' ontslag. Waarom? De gemeente wilde het nog steeds niet zeggen. 'Bovenschools manager' Gerrit Rotman – ook een schooltje met tachtig leerlingen kan het niet af met één directeur – gaf geen krimp. Intussen

was de hel losgebarsten: leerkrachten ziek thuis, onervaren invallers, ouders die hun kinderen van school haalden. Rotman moest weg, vonden de ouders. Zij eisten bij onderwijswet-houder Timmer openheid van zaken, maar zij gaf die niet: de ouders moesten zich schamen dat ze onrust veroorzaakten. Wat kon Molenkamp in godsnaam gedaan hebben? Voor de landelijke pers is het nog steeds 'een raadsel'.

Een uurtje rondneuzen op het www ontsluit het geheim van Darp. Op internet is niet alleen de gestage stroom van woedenreacties te lezen, maar ook harde feiten: de verslaglegging van de gemeentepolitiek, de rapporten van de Onderwijsin-

spectie en de correspondentie met de inspectie.

Conclusie: Klaas Molenkamp zat niet aan de worteltjes van kleine jongens, liet zijn hand niet in de schoolkas vallen en joeg evenmin mooie onderwijzers de bezemkast in – maar dat dacht ook al niemand. Zijn portret prijkt op de kandidatenlijst van Actief Drenthe voor de Provinciale Statenverkiezingen 2007. Nummer 7, vriendelijk hoofd. Getrouwd, 50, twee kinderen, bestuurslid van de bibliotheek, de ijsclub en de hengelsportvereniging. Verzamelaar van vogelkooien. Houdt van 'heldere taal' en 'transparante politiek'. Is met hart en ziel 'schoolmeester'. Bij die verkiezingen kreeg Actief Drenthe 350

stemmen, waarvan er 78 naar lieveling Molenkamp gingen.

Molenkamp was directeur van een goed presterende school met een prettige sfeer. De leerlingen dragen er volgens het inspectierapport géén 'verantwoordelijkheid voor hun eigen leerproces', wat bij 4- tot 12-jarigen tot aanbeveling strekt, maar de Inspectie vond het een minpuntje. Ook kon het onderwijs in de onderbouw beter. En hé – laten het nu net de drie juffen van de onderbouw zijn die, daarop aangesproken, een conflict kregen met Molenkamp. Waarmee het gedonder begon.

Deze week viert Darp feest. De kwaaië pieren hangen; het morrend volk hijst de vlag. De wet-houders van Westerveld, Tim-

mer (Progresief Westerveld), Martens (PvdA) en Geertsma (CDA) hebben hun functie neergelegd. Waarschijnlijk zal burgemeester Meijer volgen. Ze moesten wel, nadat ze zich hadden gedistantieerd van een onderzoek waarom zij zelf hadden gevraagd; eerder had de SP al zo'n onderzoek ingesteld. De conclusie van de commissie onder leiding van Bert Middel was even vernietigend als die van de SP: een bestuurlijke wanprestatie. 'De communicatie had beter gekund', gaf het college toe.

Hoe Klaas verdween uit Darp: wat op het eerste gezicht een gemakkelijke dorpsklucht lijkt, is een hedendaagse moraliteit. Want eerherstel kreeg Molenkamp niet, ook niet bij de com-

missie-Middel. Die noemt hem 'een directeur die slecht tegen vernieuwing kon'.

Zo'n opmerking is de doodsteek. Waren ooit de rebellen de 'vernieuwers', nu tooien arrogante gemeente- en schoolbestuurders zich met die geuzennaam. Wanbeleid heet nu gebrekkige 'communicatie', een container die de plaats inneemt van de aloude doofpot. Was decennialang de enige reden voor ontslag van een leerkracht dat hij niet van kinderlijven kon afblijven, de nieuwe doodzonde is dat je vernieuwing niet invoert als het goed gaat, en leerkrachten aanspreekt op kwaliteit.

De nieuwe rebellen zijn de ouders. Het is een lange mars, vanuit Darp.